پرچم

ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان

شمارهٔ چهل ویکم دو شنبه ۹ جدی ۱۳۴۷ ۳۰ دسمبر ۱۹۶۸

دافغانستان دخلک دموکراتیک

پرچمدارانو اعلامیه

داسرائیلو دتجاوز اود هغوی دامپریالستی حامیانو پر ضد، دعربو خلکو دعادلانه مبارزو ملاتړ

دافغانستان دخلکو دموکراتیک پرچمداران دعربو خلکو پر ضد داسرائیلو دوحشیانه او فاشیستی اعمالو په نسبت ، دښارونواوکلیو دتباه کو لو ،دمقدسو ځایونو پــه‌مقابل کی دبی احترامی ،په اشغالی سیمو کی داسرائیلی متجاوزینو له‌خوا د غیر نظامی افرادو ،ماشومانو او ښځو دوحشیانه ربړولو په‌نسبت‌په کلکه اعتراض کوی او یو ځل‌بیا دعربی ملتو نو دعادلانه جګړی‌په‌نسبت خپل ټینګ ملا تړاعلا موی اوله ټولووطنوالو ،ملی‌اودموکراتیکوډلو او شخصیتو نو نه غوښتنه‌کوی چه په اشغالی سیمو کی داسرائیلی‌مقاماتو دتیر یو او وحشتونو پر ضد دامریکی ، غربی المان او انګریز دامپریالیزم پر ضد چه داسرائیلو دتجاوز کارانه‌اعمالو‌ملاتړ اومدافعان‌دی ، اعتراض وکړی او هغه‌وغاندی اوپه هره وسیله چه لري یی دعربو‌دخلکو په‌ګټه ،هیڅ‌راز مادی‌اومعنوی مرسته ونه سپموی .

دهیواد ټولو وطنپالو نکو ته بلنه‌ور کول کیږی چه دنړ ی له‌مترقی‌او سوله دوست بشریت سره په ګډه‌په‌نظراوعمل کی‌خپل‌ملاتړ پیاوړی‌کاندی بایدافغانستان حکومت‌دمنځنی ختیځ‌دبحران دحل‌لپاره، دترقی غوښتونکو اوسوله دو ستو قو تونو په اړخ کی‌ټینګه مو ضعګیری و کړی !

باید اسرائیلی تیری کوونکی‌له‌اشغالی سیمو نه شا ته لاړ شی !

د ۱۹۶۷ دجون دمیاشتی دتیری‌نښی له مینځه لاړی شی !

دفلسطین دآواره‌خلکو مسأله دی‌حل شی !

په نتیجه کی:دمنځنی ختیځ‌بحران‌دامنیت دشوری‌دفیصله لیك دروحیی سره سم ، باید له سیاسی سو له‌ایزو لارو څخه حل شی .

اعلامیه پرچمداران دموکراتیک

خلق افغانستان

پشتیبانی از مبارزات عادلانه خلقهای عرب علیه تجاوز اسرائیل وحامیان امپریالیستی آن

پرچمداران دموکراتیک خلق افغانستان نسبت به‌اعمال وحشیانه و فاشیستی اسرائیل علیه خلقهای عرب ،نابودی شهر ها ودهات، بی احترامی دربرابر اماکن مقدسه، شکنجه‌های‌وحشیانه افرادغیر نظامی، اطفال وزنان ازطرف متجاوزین اسرائیل درمناطق تحت‌اشغال، شدیداً اعتراض میکنندویکباردیگر پشتیبانی بیدریغ خودرا ازپیکار عادلانه ملل عربی اعلام‌میدارندواز همه‌هموطنان، گروه‌ها وشخصیت های ملی و دموکراتیک تقاضا مینمایند تا علیه‌تجاوزات ووحشیگری های مقامات اسرائیل درمناطق اشغالی وعلیه‌امپریالیزم امریکا ،آلمان غرب‌وانگلیس که پشتیبان اعمال تجاوزکارانه‌اسرائیل ومدافع‌آنند ، اعتراض‌وآنرا تقبیح کنند وباهر وسیله ایکه در اختیار دارند ازبذل هرگونه کمک مادی ومعنوی به‌مردم صلحدوست‌عرب دریغ نه نمایند.

ازهمه وطنپرستان وترقیخواهان‌کشور دعوت میگردد که پشتیبانی خودرا درنظر وعمل ،همگام وهمصدا بابشریت مترقی وصلحدوست جهان قوت بخشند.

حکومت افغانستان باید برای حل بحران شرق میانه درکنار نیروهای ترقیخواه صلحدوست جداموضعگیری نماید!

باید تجاوز کاران اسرائیلی ازمناطق تحت اشغال عقب روند!

آثار تجاوز ماه جون ۱۹۶۷ ازبین برداشته شود!

مسأله آوارگان فلسطین حل گردد!

درنتیجه: بحران شرق میانه بر طبق روحیهٔ فیصله نامهٔ شورای امنیت باید ازطرق سیاسی وصلح آمیز حل‌گردد.

ببرک کار مل

سیاست بیطرفی ووظایف ملی ما

دراین اواخر باز هم علی رغم‌مصالح ملی ما ، یاوه سرائی هائی‌از طرف قدرت حاکمهٔ کشور علیه مشی‌خارجی مستقل ملی‌وصلحجویانه پرچمداران دموکراتیک خلق‌افغانستان در جریان است .

هدف‌از پخش این هجو بات و یاوه سرائی‌ها ، بازهم تعقیب همان‌شیوهٔ استعماری ارتجاعی‌است که به خاطر مغشوش ساختن اذهان‌مردم‌و بمقصد تدارك زمینه مداخلهٔ‌دشمنان خارجی افغانستان ،بخاطر بقای قدرت حاکمه و برای بهانه‌جوئی بمنظور سرکوبی نهضت‌رهائی‌بخش ملی ودموکراتیك کشور ما صورت می گیرد .

این شیوهٔ سیاه و ضد مصالح‌کشور ،در تاریخ مبارزات ملی ماسابقهٔ طولانی دارد به‌این معنی : هنگامیکه نیرو های‌اصیل وطنپرست‌ومترقی درافغانستان پدید آمده وخواسته اند که تناسب معقول میان مصالح‌ملی واتخاذ‌سیاست خارجی‌مستقل را دریافت نمایند و آنرا به جهت‌مترقی و مثبت‌تکامل بخشند، فوراًدشمنان خارجی به اتحاددشمنان‌داخلی خلق افغانستان به تبلیغات کینه توزانه و اقدامات ضد منافع ملی کشور ما دست زده اند .

خلق افغانستان طی یك قرن‌و نیم چندین بار سعی فراوان مبذول داشته است تا کشور ما آزادانه در صف ملل جهان ، اعم از کوچك وبزرگ ،همجوار وغیر همجوار قرار گیرد و بدون موضع‌گیری ضد ملی ، سیاست مستقل ملی را تعقیب نماید ، ولی بارها نیرو های استعمارگر و امپریالیست باتحاد قدرت های حاکمه ارتجاعی داخلی دربرابر این اراده مردم ما، بخصوص دردورهٔ‌دههٔ‌اول بعدازتحصیل استقلال سیاسی ، بر خاسته و به نحوی از انحا تلاش کرده اند تا یوغ اسارت را به گردن افراشته خلق آزاده ، نجیب و زحمتکش‌افغان بیندازند . ولی‌علی‌رغم تصمیم‌ارتجاع داخلی وخارجی بالاخره ملت ما بار دیگر پس از تحمل قربانی ها ی فراوان تا حدودی توفیق‌یافت که طی سیزده سال اخیر سیاست نسبی بیطرفی تعقیب گرددکه جهات مثبت آن مورد تائید جدی نیرو ی های صدیق ملی و مترقی کشورقرار می گیرد .

پشتیبانی از سیاست‌بیطرفی‌ایکه محتوی آن تعقیب سیاست خارجی مستقل صلحجویانه ،تعقیب سیاست ضد تجاوز ، ضد جنگ و ضد امپریالیزم باشد و موجب‌استقرار استقلال و آزادی گردد ، ازوظایف جدی ملی ما به‌شمار میرود .

مع‌الوصف قدرت های حاکمه موجود در کشور ما ، بخاطر حفظ منافع مادی و معنوی خود ، بخاطر بقای خود از سیاست بیطرفی توجیهات نا درستی می نمایند و در هنگام ارزیابی در برابر جبههٔ صلح آزادی ملی ، دموکراسی ، ترقی و عدالت از یکسو و جبههٔ جنگ ، تجاوز ، استعمار وامپریالیزم ،فاشیزم استبداد وارتجاع از سوی دیگر ، علامت تساوی میگذار ند و آنگاه بصورت فتنه انگیزانه و تهدیدآمیز میخواهند تا نیرو های صدیق ملی و ترقیخواه کشور نیز مانند آنها سیاست مبنی بر ابن‌الوقتی، بی پرنسیبی و تسلیم طلبی را در عرصهٔ سیاست ملی وبین المللی تعقیب کنند و محتوی اساسی سیاست بیطرفی راکه همانا سیاست ضد امپریالیستی است ، از میان بردارند .

در شرایط کنونی جهان ،سیاست

(ص ۲)

دملګرو ملتو دعمومی اسامبلی

درویشتمه اجلاسیه دوره پای ته ورسیده

دملګرو ملتو د عمومی اسامبلی‌درویشتمه اجلاسیه دوره پای ته‌ورسیده . په دغی دوری کی دنړی ۱۲۶هیوادونو ګډون کړی وو او دآجندا په سلومادو باندی ئی غوراو خبری وکړی اود نړی دسولی، دملتونو دامنیت او د ټول بشریت‌ترمنځ ئی د بین‌المللی همکاری‌په ګډه ځنی فیصلی هم صادرې کړی. دملګرو ملتو دعمومی اسامبلی پــه‌درویشتمه اجلاسیه دوره کی د بی‌وسلی کولو دپرابلم اهمیت په لوی اکثریت تائید شو .

دو سلود مسابقی دپای ته‌رسولواو بی وسلی کــولــو پیشنهـاددنمایندګانو داکثریت له‌خوا تصویب‌شو.

دغی جلسی د ملګرو ملتو له‌خوادبشر دحقوقو داعلامیی دلاس‌لیك‌کولو شلمه کالیزه‌و نمانځله. ډیرو نمایندګانو ددغی‌اعلامیی د لوړوارمانونود یاد و لوپه‌ ترڅ کښــی‌داستعمار دکرغیړن سیستم د بقایاؤ اود امپریالیستی ستم دټولوشکلونودمحو کولو په غوښتنه باندی‌ټینګار وکړ.

جلسی‌د جنوبی‌افریقی د نژادی‌توپیر د سیاست غندنه وکړه‌اودرودیشا اونورو نـژاد پـرستو او استعماری حکومتونو سره د ځینو هیوادو له‌خوا مرستی ته بدوویل .

جلسی‌دپرتګالی متصرفاتو په‌مقابل کی د پرتګال د حکومت سیاست‌وغانده .

دآسیائی او افریقائی هیوادو نمایندګانو په‌خپلوویناوو کی‌څرګنده کړه‌چه‌داستعمار دبقایاوو د ساتلو ستر مسوولیت د امپریالیستی هیوادوپه غاړه دی. جلسی‌په لوی اکثریت فیصله‌وکړه چه‌باید دپردیو تر تسلط لاندی سیمو ته ژر تر ژره خپلواکی ورکړ له شی .

نماینده‌ګانو نازیزم، نیونازیزم دنژادی اصالت مفکوره او نوری دغه شان نظریبی چه په نژادی بـــی تحملی او ترور باندی بنادی ورټلی او فیصله ئی‌وکړه‌چه‌باید د جګړی جنایتکاران او د بشریت په مقابل کی‌دجنایاتومرتکبین په‌هروخت او هر ځای‌کی تعقیب او مجازات شی. جلسی له‌دولتونو څخه غوښتنه‌وکړه چه ټول هغه تشکیلات چه نژادی مفکوری خپروی، غیر قانونی اعلان کړی‌او ددی لپاره لازم قانونی‌تدابیر ونیسی .

جلسی‌د عربو په نیول‌شویوسیمو کی اسرائیلی حاکمانو کرکجن اعمال په کلکه سره تقبیح کړل .

دملګرو ملتو موسسی څوځله دفلسطین دمهاجرینو پرابلم‌او په نیول شویو سیمو کی د عربی ولس وضعیت تر بحث لا نـدی ونیو . دملګرو ملتو دامنیت شورا فیصله وکړه چه‌دعربوپه‌مقابل کی‌داسرائیلی مامورینودرویی په باره کی‌دتحقیق‌په غرض‌یومخصوص هیأت واستوی. خواسرائیلو دخپلو جنایتودپټولو په غرض له‌دغه کار سره مخالفت وکړ . په نیول شویو سیمـو کی داسرائیلو وحشیانه اعمالــو دنړۍ عامه‌ذهنیت‌سخت په‌تشویش‌کی اچولی دی .

در بارهٔ اعلامیه حقوق بشر

و کیفیت اجرای آن در کشور ما

دردو شمارهٔ گذشته بزبانهای پښتو ودری، نظر کلی ما در بارهٔ اعلامیه حقوق بشر ابراز گردید . اکنون بنابر وعدئی که داده ایم، قسمتی از مواد اعلامیهٔ حقوق بشر را نقل و تذکار میدهیم . و کیفیت اجرای آنرا در کشور، طی سوالاتی مؤجز طرح می کنیم و قضاوت و جوابهای آنرا بخوانندگان محترم میگذاریم.

جواب تمام این سوالها در نزد ما واضح و روشن است . مردم ما از حقوق‌وآزادی‌های مصرح دراعلامیه حقوق بشر و در قانون اساسی افغانستان، عملا بی‌بهره اند ،ما در جریدهٔ پرچم (ناشر اندیشه های دموکراتیک خلق افغانستان) بار ها در بارهٔ عدم اجرای آنها ، توضیحات و مقالات مفصلی تقدیم کرده ایم .

بگذار مردم ما خود شان در بارهٔ حقوق وآزادیهای دموکراتیک‌خویش قضاوت کنند و جوابهائی در برابر هر یك آن جستجو نمایند و اقدام به احقاق حقوق و آزادیهای بشری خود نمایند .

نیروی دموکراتیک خلق‌افغانستان ، مدافعان پیشتاز و سر سپردهٔ حقوق و آزادی های دموکراتیک خلق‌کشور خود می باشند .

اینهم موادی چند از اعلامیهٔ‌حقوق بشر :

– «مادهٔ سوم – هر کس حق زندگی ، آزادی وامنیت شخصی دارد » .

سوال : آیا ملیونها نفر از توده‌های کارگران ودهقانان که‌درزیر یوغ ستم واستعمار ملاکان فئودال ، رؤسای‌قبایل، متنفذین‌ومرتجعین‌محلی و تحت پنجهٔ استبداد مامو ران دولتی و کار فرمایان به اصطلاح « زندگی »می‌نمایند ، از حق آزادی وامنیت شخصی برخوردار هستند؟

– در مادهٔ دوم و هفتم از تامین حقوق و مساوات انسان‌بدون‌تبعیض دفاع گردیده‌است .سوال می شود که آیا در کشور ما تبعیض و عدم مساوات و جود ندارد ؟ آیا درکشور ما تبعیض مخصوصا از حیث ثروت، نژاد و قوم ، جنس (زن و مرد) زبان ، مذهب و عقیدهٔ سیاسی‌وجود ندارد و هر روز دیده نمیشود ؟

–«مادهٔ‌پنجم –احدی‌را نمیتوان تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که ظالمانه یا بر خلاف انسانیت وشئون بشری یا موهن باشد » .

سوال : اگر ترور واختناق ، حبسها ، شکنجه ها واعدامهای خود سرانه گذشته را درینجا یاد آور نشویم ، آیا هر روز هزاران انسان هموطن ، به صورت فردی و دستجمعی در شهرها و دهات کشور بر خلاف انسانیت و شئون بشری ، بشیوهٔ ظالمانه تحت شکنجه‌ومجازات خود سرانهٔ ملاکین فئودال، پولیس و ژاندارم ، والیها وقوماندانها، ولسوالها و ملک‌ها و خانها‌ومتنفذین و مرتجعین محلی ...قرار ندارند ؟

(ص۳)

به سلسله گذشته

اعترافات صدراعظم ووزرای افغانستان

از بیانیهٔ دکتور پوپل معاون اول صدارت ، سابق وزیر معارف ، بمناسبت افتتاح سال نو تعلیمی . (صفحه ۱۹ سالنامهٔ کابل):

– «خوش بختیم که می بینیم امروز معارف از نقطه نظر کمیت و کیفیت بهتر و خوبتر شده ، برای ما افتخار زیاد تر ازین نیست که امروز در هر گوشه و کنار با تعلیم یافتگان وطبقات فهمیده روبرو میشویم .ومی بینیم‌باوجود مشکلات زیاد حیاتی و اجتماعی باز هم‌باعلاقه ودلگرمی وظایف کشور خودرا پیش میبرند .»

سوال: کدام خوشبختی ، کدام بهتری وخوبی کمی و کیفی معارف، کدام افتخار ، کدام طبقات فهمیده ؟ آیا در کشوریکه ۹۵ فیصد جمیعت آن‌در منجلات بی سوادی و جهل دست وپا میزند ، این ادعا جسارت آمیز نیست ؟ اینکه اعتراف میگردد : «با وجود مشکلات زیاد حیاتی و اجتماعی »، سوالی را به میان می آورد که : علت وعامل اساسی این «مشکلات زیاد حیاتی واجتماعی» که مردم ما با آن مواجه است، چیست و کیست ؟ آیا علت و عامل اساسی مشکلات حیاتی و اجتماعی کشور ما تسلط نظام فئودالی و بیروکراتیک نمی باشد ؟ چرامقامات حاکمهٔ افغانستان آله ووسیله این نظام فرتوت اقتصادی ـ اجتماعی قرار گرفته اند ؟ پاسخ علمی و وطنپرستانه و ملی‌باین سوالها میتواند افتخار آمیز باشد ، نه تائید وضع سیاه موجود .

– « وزارت معارف ... میکوشد در بلند بردن سویهٔ علمی وتأمین پرستیژ اجتماعی طبقهٔ محترم معلم، به ساختمان عمارات مکتب به‌تهیه کتب ولوازم تحصیل و به جلب همکاری زیاد تر مردم فروگذاشتی نه نموده ونخواهد کرد .»

«... با وجودیکه‌هر روز ازافتتاح شعبات و موسسات جدید تربیتی می شنویم باز هم‌باید اقرار کنیم‌که متاسفانه این همه کوشش و مصرف ما هنوز کافی نیست که به همه در خواست مردم معارف دوست خود لبیک بگوئیم .»

سوال : کدام کوشش در «بلند بردن سویه علمی » ؟ شاید مطلوب پروگرامهای درسی کهنهٔ قبل از جنگ جهانی دوم باشد ، یا شاید مطلوب فقدان کتب درسی علمی و مترقی باشد ، یاشاید مطلوب از «بلند بردن سویهٔ علمی »تحمیل پروگرامهای ارتجاعی ، نفوذ ارتجاع وفرهنگ فئودالی‌و استعماری‌باشد؟ در حالیکه در جای دیگر در همان

(ص ٤)

سر گذشت تراژیك قصر دارالامان

کاخ آرمانهای خلق در شعله‌های آتش

در دومین دههٔ قرن بیستم ، هنگامیکه توفان مبارزات کار گری با غول یکه تاز امپریالیزم پنجه میداد و فریاد آزادیخواهی ملتها بمعیار جهانی اوج میگرفت ،مردم ما که بحیث باز ماندگان یك‌دوران درخشان و پر شکوه ، اسیر سر پنجهٔ غول فرنگ شده بودند، با غریو و هیجان بر خاستند و حلقهٔ زنجیر سیاه استعمار را درسرزمین غلبه ناپذیر ما شکستند .

مبارزان و قهرمانان راه آزادی بخاطر جبران گنجینه های ازدست رفتهٔ وطن ، بخاطر اعادهٔ شرف و حیثیت ملی ، بخاطر تحکیم وحدت خلقها ، به‌خاطر احیای‌غرور مردم ، بخاطر تلافی شکستها ،نومیدیها وحقارتها ، به‌خاطر تسکین وطن‌پرستان ، بالاخره بخاطر تمام آرمانهائیکه در مغز وطنپرستان موج میزد ، بنای اثری را ریختند. اثریکه باید از تلاشهای سر کش همگانی به راه آینده ترجمانی میتوانست وخاطرات گذشته های باشکوه را با جهان نو آفرین‌آینده پیوند میداد .

به خاطر ایجاد همین اثر ،عرق

(ص۳)

پرچم

دافغانستان دخلک دموکراتیک افکارو خپروونکی

۹ جدی ۱۳۴۷

دپاکستان استبدادی

نظام دخپل ژوند وروستی

مرحلی ته نیږدی کیږی

له یوی‌میاشتی راپدیخوا په‌ټول‌پاکستان او پښتونستان کی سخته ناکراری روانه ده ،دمحصلانو اوکارګرانو ، بزګرانو او کسب ګرو مظاهرو او اعتصابونو نورمال‌ژوند مختل کړی دی ، ډیر محصلان دپولیسو دډزو په اثر مړه یا ټپیان‌شول . په سلګونو سیاسی‌مشران بندیان شول.له‌هری‌خوا داعتراض‌ناری پورته دی ، دفردی دکتاتوری‌ غیر دموکراتیکو قوانینو او دضد ملی خارجه‌پالیسی‌په خلاف‌احتجاجیه غونډی او جلوسونه په هره ښار او هرکلی کی روان دی . دجنـرال ایوب ډیر نژدی ملګری دده په خلاف راپاریدلی دی . مارشال‌اصغرخان ددموکراسی دبیا ژوندی کولو او جنرال‌اعظم داوسنی‌نظام دبدلون‌دپاره ښار‌په‌ښار‌او کلی‌په کلی ګرځی‌اودحکومت دغیر قانونی او خلاف قانون اعمالو په‌ضد تقریرونه کوی . ذوالفقار علی بوټو دپاکستان پخوانی خارجه وزیر داسلامی سوسیالزم دغوښتنی په جرم جیل خانی ته واچول شو . دنشنل عوامی پارټی صدر عبدالولی خان‌او جاینټ‌سکرتر ښاغلی اجمل خټك ، دسرحد دنشنل عوامی پارټی صدر ارباب سکندر خان او ډیر نورمترقی‌لارښوونکی دپښتونستان دآزادی ،دپاکستان دبی طرفی اودملی دموکراسی دولت دتاسیس او له سوسیالستی هیـوادو سـره د مناسباتو دتاسیسولو پـه ګـناه بندیان شول .

وروستی خبرونه وایی چه‌دټول پاکستان دنشنل عوامی پارټی. دپروګرام په اساس دپاکستان‌ټولو سیاسی ګوندونوداوسنی استبدادی رژیم دړنګولو دپاره لاس ونه سره‌یو کړی او یوه متحده جبهه یی سره جوړه کړی ده اوپه متحد ډول‌د خلکو دمظاهرو او اعتصابونو لارښوونه کوی .

له حالاتو نه‌داسی څرګندیږی‌چه دپاکستان اوسنی نظام‌چه‌په‌اجتماعی بی عدالتی ،ملی ستم اود نورو په حقوقو باندی په تیری ولاړ دی د خپل دوام وروستی‌مرحلی ته نژدی شوی دی .

مونږ‌دافغانستان دخلك‌دموکراتیك جریان دپاکستان دخلکو ددغوړورو مجاهدانو په کلکه سره ملاتړ کوو اوهیله لرو چه ډیر ژرد‌پښتنـو ، بلوڅو او سندیانو دملـی آزادی مبارزی بریالی‌ شی او هغه وخت ژر راورسیږی چه‌په پاکستان کی دغه تر ستم لاندی ملتونه دحق خود ارادیت دپرنسیپ په اساس خپل راتلونکی سرنوشت‌له خپلی‌خوښی سره سم وټاکی اوددوی تر څنګه یو آزاد ، بیطرف او سوله غوښتونکی پاکستان منځ ته راشی .

زمونږ غوښتنه‌داده چه‌دافغانستان‌او دنړی ټول مترقی‌او آزادی‌غوښتونکی قوتونه دی‌دنشنل‌عوامی پارټی دمشر عبدالولی خان ، ښاغلی اجمل‌خټك اوددوی دنورو ملګرو دخلاصون دپاره له ټولو ممکنو وسایلو څخـه کار واخلی او پری نږدی چه ددوی ژوند او روغتیا په خطر کی‌ولویږی.

انگشتان یکی از کارگران

کارخانجات جنگلك دراثنای کار قطع گردید

قراریکه از کار خانجات جنگلك اطلاع میدهند بروز پنجشنبه ۱٤ قوس کارگران آن فابریکه بصورت‌غیر قانونی ، جبراً واداشته شده بودند تا دوساعت‌دیگر بیشتر، یعنی از ساعت ۱۲ (که قاعدتاً باید رخصت میگردیدند) تاساعت ۲ بعداز ظهر کارنمایند. در خلال اینمدت کار اضافی، دست محمد امان‌کارگر دستگاه بادی سازی زیر ماشین رفت و چند انگشت وی قطع‌گردید. قرار اطلاع ادارهٔ فابریکه تاکنون حاضر به پرداخت مزد اضافی این‌دو ساعت کار نیز نگردیده است و کارگران خواهان آن اند .

این نمونهٔ دیگری‌از خودسریهای‌استبداد بیروکراسی وشکل کار بیروکراتیك در کشور است.

از (ص اول)

اعترافات صدراعظم ووزرای..

محل اعتراف میگردد که «همچنین در اصلاح وحیاتی ساختن پروگرام هادرتجهیزات‌مکتب‌وتربیهٔ‌معلمین‌لایق ودر رفع بیسوادی بصورت رضایت بخش موفق نیستیم» . **چرا موفق نیستید ؟ضرورت‌تاریخی‌حکم‌مینماید که باز هم باید علت وعامل اصلی که همانا نظام ارتجـاعی است ، توضیح شود ؟**

در جای دیگر اعتراف میگردد که: «انجام صحیح امور علمی غیــر از وقت وپول کافی به قدرت علمی و به همکاری همه منسوبین معارف مربوط است » .

باز هم وقت (!) ،بازهم پول (!) پنجاه سال از استقلال گـذشت بازهم وقت (!) ، ملیارد ها پـول از کیسه ملت به جیب مامورین و زمامداران حکومت واداره انتقال یافت ولی باز هم میگویند پول (!) .

– « کار علمی ، کـار سنجش و منطق است ،سنجش و منطق بدون آرامش فکری و تقدیر و تشویـق مردم اعم از جوان وپیر آمر ومامور صورت گرفته نمیتواند .»

سوال : آیا مطلوب از آرامش فکری تسلیم بلا شرط به اعمال‌کیف مایشائی حکومتها نیست ؟سیاق کلام چنین سوالی در ذهن ایجاد میکند .

شگفت انگیز است که زمامداران امور توقع «تقدیر و تشویق مردم» را مینمایند. بفرمایند بگویند کدام اعمال اعضای حکومتهای‌افغانستان باید مورد تقدیر و تشویق مردم‌قرار گیرد ، تا مردم از آن آگاهی حاصل نمایند ؟

– «اگر در یك ساحهٔ علمی نظم و انتظام و دسپلین مثبت ، احترام متقابل وحق بینی و حق پرستی و فکر کمك وهمکاری موجود باشد در آنجا تطبیق پلانهای تربیتی وعلمی وبنیانی خوبتر امکان پذیر است .»

سوال : آیا خود مقامات مربوط با حرکات ضد ارزشهای قـانون اساسی وضد منافع ملی‌باعث ایجاد بی نظمی و بی‌انتظامی وبی دسپلینی نمیگردد ؟ سوال جدی در این است که مسئول ایجاد فضای حق بینی و حق پرستی کدام قوه است؟ آیا این وظیفهٔ اداره و حکومت نیست کــه مظهر حق بینی وحق پرستی‌باشد؟ آیا این اداره و حکومت نیست کــه هر روز حـق‌وحق پـرستی را بـا زور گوئی و استبداد وخود سری بی رحمانه پایمال میکند ؟

– « ... عدم علاقه به امور ملی ، تلاش بالای چوکیهای بیداوم وفکر تفرقه وبدبینی و انتقادات نا درست وغیر مثبت هر گونه فکر اصلاح و انتظام و فعالیت وصمیمیت را از بین میبرد .»

سوال : این اعتراف جانانه است! ما آنرا تائید میکنیم که واقعاً ایـن امراض چون موریانه ماشین‌حکومت افغانستان را خورده است و دیگـر این نوع حکومتهاقادر به حل مسایل ملی واجتماعی کشور نمیباشند و بهمین جهت پرچمداران دموکراتیك خلق افغانستان مبارزه برای ایجاد حکومت دموکراتیك وملی را به‌خاطر اصلاحات اساسی در کشور ، دریـن مرحلهٔ تاریخی در پیشگاه مـلـت افغانستان طرح کرده است .

از (ص ۳)

کاخ آرمانهای ...

کاخ زیبا ، یادگار دوران امیدها جایگاه معاملات سیاه ومحل جنایت و گناه قرار گرفت و گنهگاران برای پنهان کردن سیه کـاریها ، غارتگریها و کثافتها ،دل معصوم آنرا آتش زدند ، دلی را که شاید روز گاری این جنایات را بـرای فرزندان وطن باز میگفت !!

فرزندان همان زحمتکشان – معماران دیروز ، کاخ آرمانهای پدران را در شعله های آتش‌دیدند فریاد کشیدند و یاآهسته گریستند.

کاخ خاکستر شد ،اما حافظهٔ خلق هنوز زنده است .

زنده باد خلق !!

زنده باد خاطرهٔ کاخ آرمانهای او !!

(س ۰ ل)

نامه یکی از تکنسین‌های کارخانجات جنگلك

به ادارهٔ محترم پرچم !

ازانجائیکه جریدهٔ پرچم یگانه نشریهٔ کارگری کشور مابوده‌ودربارهٔ وضع‌فابریکات وکارگران همیشه‌نشرات داشته‌واز حقوق کارگران دفاع کرده است، بنابران اینجانب که‌از چندین سال به اینطرف در کارخانجات جنگلك کار کرده ام وشاهداوضاع واحوال آن بوده ام، مطالبی چند در مورد این دستگاه عظیم تولیدی کشور نوشته وتقدیم کـردم. هرگـاه لازم به بینند بـه نشـر آن خواهند پرداخت.

کارخانجات جنگلك دارای وسایل ماشینی خیلی عصری ومجهز بوده ودر حقیقت‌متشکل از چندین‌فابریکه میباشد که در مجموع خود یگـانه فابریکه بزرگ انجنیری کشـور است. ولی متاسفانه درین‌فابریکات از یکطرف تولید بطور معقول سازمان داده نشده وبدرستی اداره ورهبری نمیگردد ، تناسب منطقی بین تولید وافروش در نظر گـرفته نمیشود ، بازارهای فروش تولیدات مورد تحقیق ومطالعه قرار نمیگیرد واز طرف دیگر از ورود تـولیدات خارجی مشابه تولیـدات جنگلـك جلوگیری بعمل نمیآیـد و دولـت سیاست حمایه از صنایع داخلـی و بخصوص تولیدات کارخانجات جنگلك را در پیش نگرفته است.

در امر ادارهٔ تولید فابریکـه از تجارب سال های گذشته استفادهٔ صحیح بعمل نیامده ،نـواقص و اشتباهات کار برای بهبود تولیدات آینده رفع نمیگردد. پلانهای‌تولیدی یکسال تاسال‌دیگر نه‌تنها انکشاف داده نمیشود، بلکه پلانهای مجوزه سالانه کاملااجرا وعملی نمیگردد . بدینجهت همه ساله بین طرح پلان تولیدی واجرای آن فاصلـه بیشتر میشود که در نتیجـه آن از یـکسو سطح تولیدات‌پائین میآید وازسوی دیگر نارضائیتی‌وعدم‌علاقه کارگران بیشتر میگردد . ادارهٔ امور فابریکه درست نیست. مصارف گزاف وبی لزوم اداری و تشریفاتـی وحیف و میلی که صورت‌میگیرد، قیمت تمام شد تولیدات فابریکه را بالامیبرد. بیروکراسی در فابریکه فوق‌العاده قوی است ، بجای آنکه کار صورت گیرد، خود خواهـی، خـود نمائی، جاه طلبی وتظاهر به کـار بازار و رونق بهتر دارد.رقابت برای‌گرفتن موقعیت‌های بلند تر وکسب قدرت وگروه بندی میـان اداره کنندگـان فابریکه وسیعاً وجود دارد که برای انجام این امر از هرگونه کـوشش وتلاش استفاده‌میگردد، ازهیچگونه فریب کاری دریغ نمیشود وجهـت خارج ساختن رقبا وحریـف ها از میدان ، فابریکه بصورت میـدان مسابقه در آمده است. اینوضع نه تنها تأثیر ناگوار برتولیدات‌فابریکه وارد کرده است که در اثر آن‌حجم تولیدات روبه کـاهش میرود و نمایندگی‌های فروش یکی پی‌دیگر مسدود میگردد ، بلکه موجـب آن گردیده است که کارگران ماهر تکنیسینهای لایق وبا تجربه که در رشته های مختلف تخصص حاصل کرده وبالعموم علاوه بـر تحصیلات قبلی درکورس های فابریکه تربیه شده اند، در اثر برخورد نادرست با‌ایشان وسلب حقوق شان ده ها نفر یکی بعد دیگر مجبور بـه ترك فابریکه شدند ویا بـه بـهانه های مختلف اضافه بست وازکار اخراج گردیدند که این امر صدمه بزرگی را در امور تولـیدی فابریکـه وارد آورد. کارگرانیکه هم اکنون شامل کار اند‌باوصف‌اینکه شدیداًاستثمار میشوند ، هیچگونه مصئونیتی‌برای دوام کار وافردای خـود ندارنـد و میترسند که ازطرف آمرین خودسر وزور گوی فابریکه از کار اخـراج ورانده شوند . فضـای همکاری در فابریکات از میان رفته وجـای آنرا فضای تهدید، تخویـف وبرطرفـی از کار گرفته است کـه چاشنی آن دشنام، مـجازات، کسـر معاش و خشونت‌های بیمورد دایمی از طرف آمرین وکار فرمایان خود خـواه در برابر کارگران فابریکـه میباشد. حقوق کارگران پـامال میگـردد و بازخواست وجود ندارد ،بطور مثال اخیراً کارگران مجبور به انجام کار اضافی شدند که در حین انجام آن چندین انگشت یکنفر از کار گران فابریك قطع‌گردید، معلوم نیست‌که آیا در مورد حداقل جبران خساره وی کدام اقدامی صورت میگیردیا چطور؟

پرچم: ما در حالیکه نظرات این تکنیسین جوان وآگاه راکه نمونه‌ئی از فساد ،وبیروکراسی در ادارهٔ یکی از مـوسسات تولیـدی را منعکس مینماید، در خور تقدیـر وستایش دانسته وآنرا تائید میکنیم وتوجه جدی مقامات مربوط رابه اینوضـع نا مطلوب جلب مینمائیم . و عـده میدهیم که‌هرگونه‌نظرات را درمورد موسسات کار گری که کار گـران وطن پرست وآگاه ، بمارسال‌دارند انعکاس خواهیم داد .

ایشچیلر بازاری

قرا کیچه کو کسین یر تیب‌تانگ‌آتسه
یر یوزیگه قو یاش نـو رینـی‌ساچر
هر کیم برایش او چون گیزر هرتا مان
مردکار لرا یش تا پای دیب تاپسز

* * *

مرد کارلرا یر تنگ او یدن چیقارده
باله لری آنه نان دیب یغلا شر
کوچه با شیگه چه‌آنه‌ریزیدن
نان کیتیرینگ آتـه جـان د یبایر گه شر

* * *

مرد کارلر بازار یگه باقسنگیز
قوی یگیت ، یتمك ایشسیزایشچیلر ،
قول لرده گی تیز بیل لر گه سویا نیب
ایش تا پلر مو دیب هر یا نـگه‌با قـر.

* * *

ینگ لارینی شملب، بیل لر نی باغلب
نان تا پای دیب کوز تو ترلرایش‌اوچون
بواور تـه ده‌یگیت لـرایش تاپسه‌لر ،
قوی یتمك کمبغل لر نه قیلسو ن؟

* * *

مرد کار بازاری کو ن او ر تـه‌بو لمای
خزان ده گی سو لگن با غد یك‌ساو شر
ایش تا پگانی ایشلب قا لگا نی‌قالیب
ناامید لیك بیله اوی سا ر ی‌آشر.

* * *

تانگ آتگا ند ین کون با تکو نچه‌تیر مولگن
یاش باله لر آتم نان کیتو ردی‌دیب
بختی قرا آنه لرین آلد یغه
چیقیشر لر ایشیک تا مان‌قوانیب

* * *

غریب آ ته قو لیده گی بیلی نی
نیتای ایش تا پلمس دیب یرکه‌قویر
چیده یا لمی آچ‌باله لر رنجیگه
آه تارتیب کوزدن قزل یاش توکر

* * *

بخیل بایلر ، مروت سیز بیك ،خانلر
بولر حا لین آی یلـقمی دیـك‌کوریب
تام او ستیدن تـور وب تـما شا‌ایلب
غرور بیلن او ینه شرلر سیو نیب

* * *

یور نیمز ده ایشسیز لرنی‌سانی‌یوق
ایش بولمسه نان تا پش کـوب قیین دور
کیچه گوندوز آ چلیك در دینی‌چیکیب
هو را تا رتیب بـو ایشسیز لـر قیچقیر ور.

* * *

نان تیلر میز ، اوی تیلر میز ،کییم‌هم
ایش تیلر میز ایشسیز قالگن ایشچی میز
تیر تیکلیکده قشا قلیك میدا نیده
ایش تاپا لمای حیران بولگن ایشچن میز !

م ـ ارسلان

دساینس په برخه کی یوه بله

ستره کامیابی

د امریکی سیانس پوهانو دسپوږمۍ په لور د اتمی اپولو په نامه د یوی ستری فضائی بیړۍ دلیږلو او لـه دریو تنو کـاز میکی پیلو ټانو سره د هغی دبیر تـه‌را کوز ولو لـه لاری ستره علمی کامیابی وګټله . اتمه اپولو لس‌ځلی‌په سپوږمۍ راو څرخیده او دتیری جمعی په ورځ روغه څمکی ته راکوزه‌شوه .

پرچم د امـریکی د ساینس‌پوهانو دغه‌بری او ددرو تنوکازمیکی پیلو ټانوستر جرأت اوتهور ستائی.

هدف

د قوس په (۲۷) نیټه د کابل په‌ښار کښی د هدف په نوم یوه جریده خپره شوه . پرچم «هدف» ته چه دښا غلی غلام محمد «ارمړ» په امتیاز او د ښاغلی رحیم «مهر بان» پـه‌مسؤ ولیت راوتلی دی ، هر کلی وایی او هیله کوی چه دهغه خپرونی‌د ملی او مترقی هد فونو په نشر او ترویج کښی خپله وطنـی وظیفه‌سرته ورسوی او د ضد استبداد ، ضدارتجاع‌او ضد استعمار د متحدی‌ملی جبهی د پیاوړی کیدو مـوجب شی .

پرچم
دامتیاز خاوند او مسؤول‌مدیر :سلیمان لایق
پته :زرلښت مارکیت محمدجانخان‌واټ
د تیلفون لمبر : ۲۳۱٦٤

دیوې ګڼې بیه ۵۰ر۲،افغانی

دولتی مطبعه

توضیح

در هفته گذشته صرف بخاطرتأمین استراحت کار گران زحمتکش و نجیب مطبعه دولتی در ایام عید ،جریدهٔ پرچم انتشار نیافت .

از آثارمترقی

-٨-

تئوری علمی تکامل اجتماعی

تاریخ جامعه بحیث تاریخ تکامل شیوه های تولید

وتعویض حتمی یك شیوهٔ تولید با شیوهٔ دیگر

شیوهٔ تولید سوسیالستی : شیوهٔ تولید سوسیالیستی، بر عکس شیوهٔ‌تولید سرمایه داری‌مبتنی بر مالکیت اجتماعی بوده وبااستثمار ناسازگار است ، بدینمعنی که‌شیوهٔ تولید سوسیالیستی ، عکس آنکه سیستم سرمایه داری در بطن‌جامعهٔ فئودالی رشد کرد ، در درون جامعهٔ سرمایه داری ایجاد نمی گردد .البته نباید ازین امر نتیجه گرفت که سوسیالیزم از هیچ بر میخیزد . شرایط مقدماتی برای سوسیالیزم در تحت سیستم سرمایه داری‌ایجاد میگردد ، مانند تولیدماشینی به مقیاس وسیع ، درجهٔ بلند تمرکز واجتماعی شدن کار و سطح بلند پیشرفت علمی و تکنیکی . همچنین نیروئی که وظیفهٔ ساختمان سوسیالیزم را بعهده دارد ، یعنی طبقهٔ کارگر نیز در تحت شرایط سرمایه داری بوجود می آید .طبقهٔ کارگر مکتب دشوار مبارزه راعلیه بورژوازی از سر میگذراند ، حزب خودرا تاسیس میکند و صاحب‌یك ایدئولوژی مترقی علمی میگردد .

ولی این شرایط مقدماتی ، به تنهائی برای ایجاد شیوهٔ تولید سوسیالیستی خیلی ناکافی میباشد زیراکه‌مناسبات تولید سوسیالیستی در درون جامعهٔ سرمایه‌داری‌تشکل پیدا کرده نمیتوانند ، سوسیالیزم مالکیت خصوصی رااز‌میان‌برمیدارد، استثمار و تمام اشکال ستم رابرای همیشه محو میسازد .

طبقهٔ کارگر هنگامیکه قدرت سیاسی را بدست آورد و برمواضع کلیدی در اقتصاد کنترول حاصل کرد ، زمینه را برای ایجاد مناسبات تولید سوسیالستی آماده کرده و قادر به ساختمان سوسیالیزم بر طبق پلانهای دولتی‌میگردد،که عمده ترین عناصر آن صنعتی ساختن کشور و کوپراتیفی کردن زراعت میباشد .

ایجاد شیوهٔ تولید سوسیالیستی در تمام کشور ها بر طبق قوانین عمومی سیستم سوسیالیستی‌صورت می پذیرد ، اما اشکال ودرجات تغییرات سوسیالیستی‌از یك کشور تا کشور دیگر فرق می نماید،بطور مثال در کشورهائیکه صنایع آنها عقب مانده است مسألهٔ صنعتی‌کردن بسرعت بیشتر نسبت به کشورهای از لحاظ صنعتی پیشرفته ،صورت میگیرد ، ولی باید خاطر نشان ساخت که این تغییرات از نظرماهوی یکسان بوده و آن امحای مالکیت سرمایه‌داری وایجادمالکیت‌اجتماعی، مبنای اقتصادی سوسیالیزم می باشد .

نیرو های تولیدی ، جامعهٔ سوسیالیستی مشتمل بر صنایع زراعت ، ترانسپورت ، وسایل مواصلاتی ، صناعتی ، ساختمانی و همچنین زحمتکشان‌است که‌درین رشته های اقتصادی اشتغال دارند . خلق ـ کارگران ، دهقانان ، تکنیسینها و انجنیران ، عنصر عمدهٔ نیروهای تولیدی سوسیالیستی است ، تکامل نیرو های تولید بهبود دایم در حال افزایش وسایل ومهارت خلق ـ شرط لازمی ترقی اقتصاد سوسیالیستی محسوب میگردد .

مناسبات تولیدسوسیالستی بر اساس نیروهای‌تولیدسوسیالیستی ایجاد گردیده و تکامل می یابد . این مناسبات بر مبنای مالکیت اجتماعی بر وسایل تولید ،به وجود می آید . مالکیت سوسیالیستی تعیین کننده مناسبات‌تولیدی‌مبتنی بر همکاری و معاونت متقابله میان کارگران می باشد . بزرگترین برتری مناسبات تولید سوسیالیستی و فرق اساسی آن از مناسبات‌تولیدی جوامع دارای طبقات متخاصم ، اینست که تمام اشکال استثمار انسان از انسان را محومیسازد .

اصل سوسیالیستی توزیع بر طبق کار بر اساس مالکیت سوسیالیستی تطبیق میگردد،بدین معنی که وظیفه هر عضو جامعه است کار کند و بر طبق کمیت‌و کیفیت کار خود از جامعه ثروت مادی بدست آورد .

در جامعهٔ سوسیالیستی مناسبات تولید با خصلت نیروهای تولید مطابقت دارد . اما بایدمتذکر شد که این تطابق دارای ماهیت موقتی و انتقالی نمیباشد و نه تنها در مرحلهٔ اولی تکامل تولید ، طوریکه در سیستم سرمایه داری صدق می نماید ، بلکه در سرتاسر موجودیت و تکامل شیوهٔ تولید سوسیالیستی ،صورت میپذیرد ، زیرا که خصلت اجتماعی نیرو های تولید درتحت سیستم سوسیالیستی بستگی به مالکیت اجتماعی وسایل تولید دارد .

از آنجائیکه مناسبات تولید سوسیالیستی با نیرو های‌تولید مطابقت دارد ، بنابران میدان فوق‌العاده وسیع برای پیشرفت و تکامل نیرو های تولید ـ این عامل نیرومند در توسعهٔ تولید ـ بوجود می‌آید .

در سیستم‌سوسیالیستی فرهنگ مترقی ایجاد گردیده ، تمام ثروت های معنوی وترقیات علم و هنر در اختیار مردم قرار داده میشود ، میدان وسیع برای ظهور و رشد استعداد ها ، برای تکامل‌نیروهای خلاقهٔ مردم بوجود می آید .

(پایان این بخش)

---

(٤)

آسه‌مائی

حقوق اقتصادی واجتماعی

کارگران

- ٢ -

اتحادیه هایاسندیکاهای کار گری

در سه شماره مسلسل قبلی تاریخچهٔ تکامل اتحادیه های‌کارگری‌در بعضی از کشور ها ارائه گردید اینك آخرین قسمت آن تقدیم میشود.

در روسیه :

از نیمهٔ دوم قرن ١٩ به بعد تحولات‌عمیقی در روسیهٔ‌آغازگردید. وضع کارگران روسیهٔ نسبت به همه کشور های سرمایه داری بدتر بوده، استثمار شدید ووحشیانهٔ سرمایه داران داخلی و خارجی ، روحیهٔ‌ضد سرمایه‌داری‌واستبدادتزاری را در آنها شدید تر میکرد .

اعتصاب های کار گری روسیه‌از سال های ٦٠ قرن ١٩ آغاز گردیدو در سال های ٧٠ توسعه بیشتری یافت. درین اعتصابها کارگران راه‌خود را برای تشکیل سازمان مستقل کارگری پیدا نمودند . نخستین سازمان کارگری « اتحادیه کارگران جنوب» بود که در سال١٨٧٥ در شهر ادیسا تشکیل گردید . سه سال بعد در پترو گراد (لنین گراد) «اتحادیهٔ‌کارگران‌شمال» بوجود آمد.

وضع کارگران وزحمتکشان‌روسیهٔ در اوائل قرن بیستم بدتر شد . تاریخ نهم جنوری (روز یکشنبه) سال ١٩٠٥ واقعهٔ مهم درحیت کار گران آنکشور می باشد .

یکشنبه خونین آغاز اعتصابهای‌جمعی کار گران ، قیام مسلحانه وانقلاب ١٩٠٧ - ١٩٠٥ روسیه شد.

از سال ١٩١٠ به بعد جنبش‌اعتصابی دو باره‌اوج گرفت وتاسال ١٩١٤ صد ها اعتصاب دیگربه عمل آمد و ملیونها کار گر در آن‌اشتراك کردند .در دوران‌مبارزات اعتصابی کار گران‌توانستند با اتحادووحدت عمل ، کار فرمایان‌را وادار به‌انعقاد قرار داد جمعی نمایند .

کار گران روسیه توانستندبکمك سازمانهای خود ، با اتحاد دهقانان‌وتحت رهبری حزب پیشاهنگ‌خود، انقلاب کبیر سوسیالیستی اکتبر(١٩١٧) را پیروز سازند . باپیروزی‌انقلاب کبیر اکتبر وخاتمه جنگهای داخلی وضع طبقه کارگر روسیه وهمه زحمتکشان آن کشور از بیخ و بن عوض شد .

اتحادیه های کار گری اتحادشوروی اکنون متشکل ترین ونیرومندترین اتحادیه‌های‌جهان‌هستند.

در صفوف اتحادیه های صنفی‌اتحاد شوروی قریب ٧٥ ملیون نفرعضو وجود داردکه شامل همه‌قشرهای تولیدی و اجتماعی‌می باشد .

اصول اساسی تشکیل اتحادیه های کارگری :

سندیکایا اتحادیه کارگری تشکیلات وسیع توده‌ای غیر حزبی است و به همین جهت غالباً اساس آن‌برپایهٔ‌ایدئولوژیك ، یعنی‌همفکری از لحاظ تئوری وعقیده استوار نمیباشد ،تا تمام یا قسمت اعظم کار گران و کار کنان رشته های مختلف تولیدی و اجتماعی، بدون در نظرگرفتن معتقدات شان،بتوانند در اتحادیه ها دورهم جمع گردیده وبخاطر منافع مشترك اقتصادی و سیاسی مبارزه نمایند .

اساسنامه اتحادیه های‌کارگری نیز شرایط قبول کارگران را بر اساس نظریات سیاسی و معتقدات آنها قرار نمیدهد ، زیرا اتحادیه‌با حزب فرق کلی دارد . حزب طبقه کارگر عالیترین شکل سازمانی این طبقه است که فقط بخش پیشاهنگ،آگاه ومبارزآنرا که مرامنامه و اساسنامه آنرا قبول داشته باشند ،بصفوف خود می‌پذیرد .حزب دسته متشکل، مبارز وپیشاهنگ‌طبقه کارگراست، در حالیکه اتحادیهٔ های کار گری سازمان تمام کارگران وزحمتکشان میباشد . اتحادیه سازمانی است مستقل(مخصوصاًاز لحاظ تشکیلاتی ومالی)، وفقط در مسایل کلی سیاسی وایدئولوژی باحزب طبقه کارگر باید هماهنگی داشته باشد .

مهمترین اصل تشکیلاتی‌سندیکای کار گری،اصل مرکزیت دموکراتیك است .مرکزیت دموکراتیك عبارت از اینست که تمام ارگانها از پائین تابالا انتخابی بوده وبر اساس اکثریت‌آراء اعضای‌اتحادیه‌هااستوار میباشد . ارگانها برای مدت محدودی انتخاب میشوند ودر مواقع معین در مقابل کنگره یا کنفرانس حساب و راپور میدهند . پس از انتخابات ارگانهای پائین از ارگانهای مافوق اطاعت کرده و فیصله های آنها را بکار می بندید. معمولا رهبری سازمانهای پائین اتحادیه ها برای یکسال انتخاب میشوند .

مرکزیت دموکراتیك وحدت و اشتراك‌عمل تمام تشکیلات‌اتحادیه‌ها را تأمین مینماید و تمام‌مسائل سندیکائی وکارگری طبق اساسنامه ومقررات اتحادیه ها نظم ونسق می یابد . این اصل در سازمانهای کارگری بر اساس رهبری جمعی استوار است .

عالیترین مقام سندیکای کارگران کنگره اتحادیه های کارگری است و درفواصل آن مسوولیت ورهبری امور ونهضت کار گری با هیاتی است‌که درکنگره‌یا کنفرانس انتخاب‌میشود. در عین حال تمام اتحادیه های رشته ای یا صنفی نیز در مقیاس کارخود تابع کنگره حرفه ای خود میباشند .

اساساً اتحادیه ها به دو شکل تشکیل میگردد: اتحادیه ها حسب تولید ، و اتحادیه ها بر حسب حرفه. اسندیکای‌تولیدی‌یا استحصال متکی برین اصل‌است که‌کلیه کارگران‌و کار کنان یك کار خانه و موسسه ، بدون رعایت تخصص ، حرفه و مقام وغیره در یك سازمان اتحادیه‌متشکل میشوند . مثلادر یك فابریکه‌نساجی تمام کار گران اعم از مرد و زن ، انجنیران ، متخصصین ، ماموران ، رانندگان وغیره همه در یك اتحادیه کارگری اشتراك میورزند . این نوع اتحادیه ها بهتر از اشکال دیگر آنست وتسهیلات بیشتری رابرای کار گران‌درامر مبارزه باستم‌سرمایه واستثمار فراهم میاورد .

اتحادیه حرفه ای یا ناحیه ای عبارت از آن‌تشکیلات اتحادیه‌ایست که بر اساس شغل وحرفه اشخاص تشکیل میگردد ، مثلا اتحادیه انجنیران ، اتحادیه تراشکاران ، اتحادیه نجاران وغیره. این نوع اتحادیه ها بیشتر در انگلستان‌رواج دارد که موجب تفرقه قوای کارگری میگردد وثمر بخشی آن کمتر است. عضویت در اتحادیه های کار گری داوطلبانه است . کارگران و زحمتکشان آگاهانه وشعوری بدون در نظراً گرفتن نژاد ،قوم، جنس و مذهب برای‌مبارزه جهت بهبودوضع حال وآینده خود وارد اتحادیه میشوند . محصلان و جوانان نیز میتوانند مانند کارگران موسسات صنعتی و زراعتی در اتحادیه های مربوط بخود متشکل شوند . (در شماره آینده اصول کلی تشکیل اتحادیه های کارگری در افغانستان مطرح میگردد).

بیا!..

«برادر ! وطن ما یکیست ، دشمن‌ما یکیست»

بیا ! تا با « پیوند مشتها ودلها»پیوند خوشه ها و شعله ها مردانه‌برزمیم .

بیا ! باخشمی توفانزا ، باکینه‌ئی‌پابرجا بد شمنان خلق ، با خروشی‌چون امواج پیشتاز آمو ، باغریوی لرزاننده چون آذر خشس بهاری ،بدژ استبداد حمله بریم .

بیا ! با امیدی دل انگیز به فردای‌شگوفان انسانی ، با ایمانی خدشه‌ناپذیر به‌پیروزی خلق ، بااستوارئی چون صخره های‌فلك‌سای هندو کش،با دلی آگنده از شرافت انسانی‌زندگی را چون طلیعهٔ بهاری بدرخشانیم .

اسد (ك)

از (ص اول)

سیاست بیطرفی و وظایف...

بیطرفی برای کشور هائی مانند افغانستان بهترین حافظ و ضامن استقلال ملی وتمامیت ارضی است چنانکه سوریه ، انجزایر ،جمهوریت متحد عرب ، برما ، یمن ، یمن جنوبی ، کمبودیا ، تانزانیا ،کانگو برازاویل ، گینی وعده‌ئی از کشور های دیگر ، بی آنکه در برابرتهدید و شانتاژ امپریالیزم تسلیم شوند با تعقیب شجاعانه سیاست بیطرفی مثبت توانسته اند استقلال ودولت های ملی ومترقی خودرا در قبال تجاوزات امپریالیست ها ودسایس ارتجاع داخلی‌حفظ‌کنند ودرراه‌آزادی و ترقی وسیعاً گام بردارند و حتی در تقویه جنبش های آزادیبخش ملی ، نقش مؤثری را ایفا نمایند . ملل کشور های آسیا ، افریقا وامریکائی لاتین واز جمله کشور ما ، هر روز از تجربهٔ خود می‌آموزند که‌باید برای مبارزه علیه امپریالیزم و نظام های ارتجاعی بپا خیزند . این کشور ها تشخیص میدهند که شرط اساسی حل مسایل ملی عبارت است از مبارزه پیگیر علیه امپریالیزم و بقایای استعمار ،ریشه کن ساختن سلطه ونفوذ امپریالیزم‌وطرد انحصار‌های خارجی از کشور ، زیرا امپریالیزم سعی دارد کشور های کم رشد را درنظام‌اقتصاد سرمایه‌داری حفظ کند و نابرابری حقوقی آنانرا در داخل این نظام تثبیت نماید . تکیه گاه عمدهٔ استعمار کنونی بدرجهٔ اول امپریالیزم امریکا و دستیار آن امپریالیزم آلمان غرب ، انگلستان و سایر کشور های سرمایه داری می‌باشند .

سوال حیاتی برای کشور ما اینست که آیا مبارزه وضدیت علیه کشور های امپریالیستی فوق، سیاست بیطرفی افغانستان را تضعیف می نماید ؟ متاسفانه قرائن و حقایق نشان میدهد که قدرت حاکمه در برابر این سوال موقف تائیدی دارد ، زیرا سیاست بیطرفی را چنین توجیه می‌نماید . در حالیکه منافع ملی ما اجازهٔ چنین توجیهی را نمیدهد ، ما میگوئیم : بالعکس مبارزه وضدیت علیه امپریالیزم با منافع‌ملی ما مطابقت کامل دارد ودر اثر آن سیاست بیطرفی ما ثمر بخش‌ترو نیرومندتر میگردد واعتبار وحیثیت کشور مارا درجهان‌بالاتر میبرد .هر اندازه لبهٔ تیغ مبارزه علیه‌امپریالیزم تیزتر باشد ، به همان اندازه ملت افغانستان به جهت تحکیم استقلال ملی به پیش خواهد رفت ،در شرایط کنونی سیاست بیطرفی برای کشور ما منطقی ترین وسیله جهت تامین صلح ، استقلال ملی آزادی وترقی بشمار میرود .

یکی از مسایل اساسی تعقیب سیاست ملی و مترقی در دوران کنونی ،تامین‌حلقه اتصال نیرو مند میان منافع ملی و احساسات ملی و همبستگی بین‌المللی باجبههٔ صلح و مبارزات آزادیبخش‌ملی ودموکراتیك و سوسیالیزم می باشد . اصول مترقی باین مسأله بر خورددرست و علمی می‌نماید . منافع‌ملی ما ، غرور ملی ما ، عشق ما بمردم و وطن که با روح انقلابی عجین است ،بما میفهماند که باید سیاست بیطرفی کشور در جهات رهائی بخش ملی واجتماعی فوق رشد و تکامل یابد نه اینکه بر اساس منافع قدرت حاکمه و به اصطلاح حفظ « توازن قوی » بصورت نوسانی وابن‌الوقتی اصول‌وروحیهٔ سیاست بیطرفی‌راتضعیف نماید .

لذاوظیفهٔ ملی نیرو های صدیق مترقی ووطنپرست اینست که تابع اعمال کیف‌مایشائی‌قدرت‌حاکمه کشور در عرصهٔ سیاست خارجی نبوده وعلیه سیاست های امپریالیستی و ارتجاعی واز جمله علیه آن جهت سیاست بیطرفی خنثی ، بی اثر و ابن الوقتی قدرت حاکمهٔ افغانستان در عرصهٔ ملی و بین المللی مبارزه کنند واز منافع واقعی ملی افغانستان دفاع نمایند.

در خاتمه یکبار دیگر با صراحت اعلام میداریم که : ملاك قضاوت ما از سیاست بیطرفی ، همانا تعقیب و پشتیبانی از بیطرفی مثبت‌وفعال، افشای دسیسه‌های امپریالیزم و قدرت حاکمه ارتجاعی است ، که گاه روش‌آن‌در عرصهٔ سیاست‌خارجی اشکال مغلق و فریبنده‌ئی را بخود می‌گیرد .

رسالت ملی ماست که باید با هوشیاری واستفاده از هر فرصت وباپیروی ازاصول‌سیاست خارجی مستقل صلحجویانه ، برای قطع نفوذ امپریالیزم ووطرد هوا داران داخلی آن و استقرار استقلال،آزادی ترقی وعدالت اجتماعی دلیرانه مبارزه نمود .

پرچمداران دموکراتیك خلق ، این صدیق ترین ووفادار ترین است . فرزندان خلق‌ووطن ما افغانستان هر گونه سیاست‌ستوری ،وابسته و طرفگیری ضد ملی را از ریشه رد و مخالفت جدی خودرا در برابر چنین روش و سیاست ابرازمیدارد و آنرا مخالف شرافت ملی و غرور ملی خود می پندارد وبه استقلال نظر و عمل خلاق خود در عرصهٔ سیاست ملی وبین المللی ودرچوکات اصول مترقی و نجیبانه افتخار می کند .

تاریخ ملی ما مبین این حقیقت است که این روش ، سنت مذموم قدرت های حاکمه افغانستان بوده که به قیمت استقلال و آزادی ملی کشور ما ، سیاست طرفگیری ضد ملی را به نفع استعمار گران خارجی تعقیب کرده‌اند ، نه‌روش نیرو های اصیل ملی و مترقی افغانستان وطن پر ارج ما .

اتهامات و چاپهای نادرستی را که قدرت حاکمهٔ افغانستان با پررو ئی بر جبین درخشان ملی پرچمداران دموکراتیك خلق افغانستان میزنند و بدان نمی‌چسپد قبلا خلق افغانستان آنرا در پیشانی سیاه خود آنان ثبت تاریخ نموده .

غرجستانی

وضع نابسامان سرویسهای شهری

موضوع رفت و آمد در داخل شهرهای کشور یکی از ده‌ها مشکل بزرگ روزانه مردم ماست . تاکنون معمولی ترین وسیلهٔ ترانسپورتی که عبارت از بس‌های شهری است، حتی در شهر کابل هیچگونه نظم‌و ترتیبی ندارد ، تاچه رسد به شهرهای دیگر کشور . درحال حاضر تعداد بس‌ها در شهر کابل وخطوطی که آنها برروی آن در حرکتند ، نه‌تنها ناکافی است بلکه مردم ـ کارگران ، کسبه کاران ، شاگردان مکاتب ، محصلان ، ماموران ، بیماران وسایر کسانیکه ضرورت دارند از یك نقطهٔ شهر به نقطهٔ دیگر آن‌بروند ویا از برون شهر به داخل آن‌وارد گردند ، باید قبلا سر گردانی ، اتلاف وقت ، دیررسیدن به نقطهٔ مطلوب را به پذیرند . رویهٔ ایکه بخصوص در برابر شاگردان خوردسال مکاتب وسایر کودکان صورت میگیرد ، کاملا غیر انسانی است . هرروز صدها کودك ، بمجردیکه پا بداخل سرویس‌ها میگذارند با بی‌رحمانه ترین وضعی برون انداخته میشوندویا موردتحقیر قرارمیگیرند. مسلماً اینوضع بر روحیهٔ کودکانیکه باید فرزندان برومند آینده باشند ، تاثیر ناگواری بجا میگذارد .

اشتهای سیری ناپذیر ،سودجوئی وپول‌پرستی صاحبان سرویس ها حد و حصری نمی شناسد . درهر مرتبه تلاش میشود که هرچه تعداد بیشتر انسانها ، چون انبار های کالا دربس هارویهم‌انباشته شوند . رویه‌ایکه در برابر زحمتکشان و روستائیان ساده و شریف‌وبخصوص دربرابر کسانیکه بعضاً از منتهای فقر و تنگدستی کرایه سرویس را نمی‌توانند به‌پردازند ، بعمل میآید، باهیچ معیار اخلاق اجتماعی‌سازگاری ندارد . در برابر خانمها پیشآمد محترمانه صورت نمیگیرد .

باآنکه وضع فعلی سرویس های شهری برای اهالی غیر قابل تحمل گردیده است ومردم ازینوضع سخت شاکی‌اند ، ولی کجاست‌گوش شنوائی ؟! آنها ئیکه به اصطلاح مسؤولین (!) امراند ،درحالیکه خود بمصرف مردم فقیر و محروم ازتمام نعمات مادی و آسایش ، برآخرین مودل موترهای رسمی و شخصی سوار اند ، چگونه میتوانند مشکلات مردم را بفهمند ودرپی‌رفع‌آن‌برآیند. درغیرآن ، آیا لازم است که مسألهٔ بسیار حیاتی شهر نشینان یعنی بس رانی راکه‌مانندآبرسانی، برق ، مخابرات وغیره جزء خدمات عامهٔ بشمار میرود وباید دولت این‌وظیفه رابدون در نظر گرفتن مفاد بر طبق ضروریات‌مردم‌بعهده‌بگیرد ، بدست مالکین سرویس‌ها بسپارد که با استفادهٔ سوء از مجبوریت مردم ، بجز تأمین حد اکثر سود ، هیچ چیز دیگری مطمح نظر آنها نیست.

مقامات‌به اصطلاح مسؤول که باصدها رشته و پیوند منافع‌محسوس ونامحسوس با مالکین سرویس های شهری ارتباط دارند ، فقط خودرا در برابر آنها وتامین منافع آزمندانهٔ شان ، مسؤول میدانند، نه دربرابر مردم . درحالیکه هرگونه تسهیلات رابرای صاحبان و موسسات‌بس‌رانی آماده میسازند ، هرگز درپی‌آن نبرآمده اند که اعمال آنها راکنترول نمایند .

بسادگی اجازه داده میشود که خودشرکت حسب دلخواه ، پروگرام حرکت موترهای خودرا تعیین‌نماید، خطوط منفعت آور را بطور انحصاری انتخاب کند ، تعداد محدود وناکافی بس‌هارادریك لین بکار اندازد وهر چند سال یکمرتبه با ارائهٔ دلایل نادرست و ارقام جعلی کرایهٔ‌بسها را بالاببرد و بالاتر از همه براساس اختراع جدید (!) سیستم اجاره را در سرویس ها مروج سازد ، تابه‌اینوسیله حد اعظم سودرا بدون دردسر حاصل‌کندودرایوران‌ونگرانهارا نه‌تنها مانند سابق شدیداً مورد استثمار قرار دهد ، بلکه به انتظار و امید مفاد نا چیز شخصی ، آنهارا بجان هم وراکبین بیفکند . واقعاً که سود جویی ومنفعت پرستی‌موجد چه ابتکارا تیست (!)

سرویس های کهنه و فرسوده انفرادی که غالب آنهانه در دارد ونه شیشه ، در تعدادی ازلاین‌ها در پایتخت کشور رفت وآمد میکنند وبه اصطلاح عام اهالی تا اینکه «انسانها راچون خشت پشت هم نچینند » براه نمی افتند .

در مورد وضع فوق‌العاده خراب‌و نابسامان بس‌های شهری هر قدر بگوئیم ، بازهم‌کم‌گفته ایم.اکنون فریاد اعتراض همه بلند است اما منافع و مصالح مردم حکم مینمایدکه بحیث یك اقدام عاجل و خیلی‌فوری، بس‌رانی را در شهرها باید ملی ساخت وبدون در نظر گرفتن مفاد، باید تسهیلات کامل ترانسپورتی‌را در شهر ها بوجود آورد .

دردهای دل مردم

خوانندگان ارجمند جریده پرچم باعنوان «دردهای دل مردم» آشناستند و میدانند که تحت این عنوان رشته ای از رنجهای مردم وسلسله ای‌ازشکایات ایشان‌منعکس میشود، در حقیقت نویسندگان این ستون‌را شما خوانندگان ارجمند تشکیل‌میدهید ونقش نگارندگان پرچم‌دران‌صرف در انتخاب این درد ها خلاصه میشود . اگر حوادث وواقعات که‌چون امواج لاینقطع مارا تعقیب‌میکنداندکی بما فرصت دهد، مااین‌بخش رابیشتر تقویت خواهیم کرد. این‌شیوه دوخوبی بار می‌آورد یکی‌اینکه‌خود خلق بصورت مستقیم به‌بیان درد های خود می‌پردازد ودوم اینکه این‌شیوه‌به‌پرچمداران وسائرمبارزان‌مترقی فرصت میدهد، تاطرز تلقی مردم را درباره وضع فلاکتبارکنونی‌کشور درك نموده وبا برخوردایشان‌در مورد قضایای پیچیده اجتماعی وسیاسی آشنا شوند.ولی ماباوصف‌مطالب فوق، در مورد تشویق این‌شیوه بمشکلاتی مواجهیم که‌همکاری مستقیم خوانندگان‌و دوستان پرچم‌را در زمینه ضرورت دارد، مثلا یکی‌از نویسندگان بما مینویسدکه فلان خان ویافلان مامور مرتکب فلان عمل‌ناجایز گردیده است، فرض کنیدکه‌این شکایت از مناطق دور دست کشور توسط پوسته بما مواصلت‌کرده است. مادر نخستین قدم به‌شناخت‌نسبی نویسنده این شکایت نامه ضرورت داریم. و قتیکه محل‌امضاء را بررسی میکنیم باچند خط‌کج ومعوج گویا امضاء نویسنده مواجه میشویم. احیاناً طوری هم‌میشود که نویسنده‌مخفف نام‌خودش‌را بحروف هجایی مثلا «د،ج»نوشته میکند ، فلهذا موضوع بر ما مبهم‌میماند وما جرأت کرده نمیتوانیم‌مطالب درج شده‌در نامه هارابادست باز به‌نشر بسپاریم. واین بخاطریکه‌جریده از همه اول ضرورت دارد تابداند چه موضوعاتی را نشرمیکندو نویسندگان اینموضوعات کیانند.پس برنویسندگان ارجمند یکه نظروشیوه خلقی درنگارش درد هادارند وآنرا بما ارسال میکنند، لازم است‌تاهویت خودرا باقید تاریخ وآدرس‌مشخص بما ارسال کنند وبعداًاگر عذری در کتمان هویت خود دارندنام مستعار خودرا نیز توأم کنند، تاما اطمینان لازم‌را بدست آوردهو موضوعات موردنظر رابه نشرسپرده بتوانیم .

از کاپیسا:

بناغلی جمال ازولایت کاپیسا بعد از یك مقدمه منطقی ضمن‌تشریح زندگی رقتبار مردم ولایت کاپیسا ، بدسائس اخیریکه وسیعاً علیه کارگران فابریکه‌نساجی گلبهار چیده شد اشاره نموده مینویسد : «عبدالقدوس وکیل جوان کارگرانرا خلاف راپور رسمی هیأت نمایندگان ولایات پروان وکاپیسا زندانی‌کردند واکنون همان وکلاءدر مورد سکوت اختیار کرده اند واین سکوت‌نشان میدهد که‌هیأت نمایندگان این‌ولایات در ولسی جرگه نیز از وضع موجود ونفوذ دسائس راضی استند، اگر چنان نیست چرا علیه دسائس اخیر بپانمیشوند ودرسنگر دفاع موکلین خود قرار نمیگیرند!»

نویسنده پیشرفته مینگارد:«قبلا تجویز شده‌بود که‌درقسمت(عبدالله‌برج) پلی بردریای پنجشیر بسازند وباینوسیله مناطق باگرام وولایت کاپیسا رابهم وصل سازند و باینوسیله از عرائض ومراجعات پیهم‌مردم گریبان‌خودرا خلاص‌کنند. اهالی زحمتکش این مناطق همینکه امیدی در زمینه یافتند ابراز کمك کردند وبه بروکراتان گفتند که بمادر ساختمان این پل‌ازهیچگونه همکاری دریغ نخواهیم‌کرد، وبعداًامورسروی وبر آورد بانجام رسید ومراتب قانونی (!) اعمار پل نیز بانجام رسید ولی گذشت زمان نشانداد‌که بروکراتان باین سادگی بوعده های خود وفا نمیکنند وامر خلق در نظر ایشان کدام اهمیتی ندارد.

اکنون فهمیده شد که اگر پل عبدالله برج اعمار گردد کیمه ایکه درین نقطه برای عبور دادن مردم از دریا مصروف کار است ، از کار باز خواهد ماند واین امر بمنافع یکی از متنفذین محلی که‌این کیمه مال‌اوست صدمه وارد خواهد کرد، فلهذانباید بچنین کاری دست‌زد. میگویندااکنون پول‌تخصیصی‌این‌پل‌رابنام‌اعمارمنازل برای مامورین‌ولایت کاپیساتخصیص داده اند . این بحث را میگذاریم‌که این منازل برای‌کدام مامورانساخته میشود وغرض‌از ساختمان این‌منازل چیست، اما مطلب عمده اینست که چگونه حفظ منفعت یك متنفذ محلی که عضوی از اعضای طبقات حاکمه است باعث میگردد که کیمه قرون اولی در برابر ساختمان یك پل‌مهم که مستقیماً بامنافع توده عظیم خلق ارتباط دارد ، مقاومت نماید .

باید تاکید کرد که راه مردم جدا از راه بروکراتان ، جدا از راه ستمگران است وستمگران هر گز برای رفاه مردم بطیب خاطر حاضر نخواهند شد .

مردم «قم چاق» غور بند از ولایت پروان شکایت دارند :

«از سه سال باینطرف اهالی قریه های «قم چاق» و «واز غر» ولسوالی غور بند بر سریك کوه عامه و راه عامه وارد دعوی شده‌اند. درین اواخر اهالی‌این‌قریه ها نسبت سوء اجراآت حکومت‌و عدم اعتناء بحل مشکل این پرابلم ، خسته ونومید شده وبفکر آن افتاده اند که موضوع را به شیوهٔ خطر ناکی که شاید موجب مخاصمت های طولانی بین‌اهالی زحمتکش وشریف این قریه ها گردد حل نمایند .

پرچم بدون اینکه بین طرفین‌این قضیه قضاوت نماید ذیلا به نشر پیام اهالی «قم چاق» که عنوانی تمام جرائد ملی صادر گردیده‌است میپردازد :

«از مدت سه سال باینطرف‌اهالی قریهٔ «وازغر» ما اهالی «قم چاق» راعلی‌رغم اسنادیکه بماداده اند از استفاد راه عامه محروم وازهیزم‌کوه عامه منع کرده اند . یکماه قبل محکمهٔ عدلیهٔ غور بند طبق اوامر متعدد قوای ثلاثهٔ دولت وباستناد اسنادمتعددشرعی ، ولسوالی‌غوربند را مامور به تطبیق اسناد نمود . ولسوالی مذکور بجای اینکه به تطبیق مواد مندرجهٔ اسناد و احکام قانون میپرداخت دوسیه‌را به‌ولایت پروان ارسال وطالب هدایت شد مع الوصف اعضای مجلس اداری ولایت نیز تطبیق اسناد و مواد قانون را تایید کردند .اما متاسفانه شخص والی نسبت کدام علت نا معلوم (؟) خلاف قانون و مقررات قضایی واوامر قاطع صدارت،ستره محکمه ، مشرانو جرگه ، وزارت داخله وافیصلهٔ قطعی محکمهٔ عدلیهٔ غور بند ، فیصلهٔ‌موضوع رابه‌تعویق انداخته وما‌اهالی «قم چاق»را مجبور می سازد عملا به استحصال حقوق خود اقدام نماییم‌والبته در صورتیکه این اقدام عواقب دیگری بار آورد مسئول آن شخص‌والی پروان بوده، بما مربوط نخواهد بود . زیرا موظفین تطبیق قانون بمظلومیت و بیچارگی ما اعتناء نمی کنند و احکام قوای ثلاثهٔ دولت تاثیر نمی بخشند .»

پرچم : در حالیکه بوروکراتان قانون شکن را محکوم می سازد، از مردم زحمتکش وشریف «قم چاق» و «وازغر» مطالبه می کند تا قضیهٔ مورد دعوی و مناقشه را بخاطرحفظ برادری ،بصورت عادلانه و مسالمت آمیز تحت احساس سرنوشت‌مشترك‌و واحد حل کنند و به ستمگرانیکه گرهی از کار شان‌کشوده نمیتوانند اصلا فرصت مداخله باقی‌نگذارند .

از (ص اول)

کاخ آرمانهای خلق...

جبین وخون دل ملیونها هموطن رنجبر با هم آمیخت ودر تصمیم یك شاه وطنخواه تجلی کرد. زحمتکشان زنجیر شکن وطن ، قصر سر بلند ، آزاده وبا شکوهی را دردل سر زمین‌زمانديده و مبارز بلند کردند و آنرا به نام دارالامان (خانهٔ امان) خواندند . جراثیم ارتجاع که از هیبت نهضت جوان ،در جسم داغ‌شدهٔ وطن ما کمین گرفته بودند وازکین لب میگزیدند ، با غارتگر خون آشام مغربی در انتظار بهم خوردن فضای نوین دقیقه شماری میکردند. کهنه کاران پارینه ، جراثیم‌امراض دیرینه ، در دود هائیکه از آتش غرور وطنپرستان و گرمی دماغ جلوداران پدید شده بود ،فرصت آوردند که بساط شادیانهٔ وطن را بر چینند و برای مؤقت‌برآرمانهای وطنخواهان خط بطلان بکشند . کاخ وارسته تنها شود وتلاش عصیانزدهٔ آزادگان نقش آبها . مغز های طاعون زدهٔ کهنه کاران طبقات حاکمهٔ گذران ، کاخ سر بلند راچون رهزنان و تبهکاران بر هنه کردند و زرو زیورش را ربودند . نامش را از او گرفتند و خودش را به ستم‌تنهائی سپردند تاعبرتکدهٔ آرمانهای وطنپرستان باشد و گورستان‌تلاش زحمتکشان!

ولی کاخ مردم چون کوه برجا ماند و حافظهٔ خلق ، که‌وفا دار تر از آنرا زمان نیافریده است ، نام آن رازنده نگهداشت . زحتمکشان افسانه های او راپخش کردند و آرمان وطنپرستان قربان شده را از سینه ها به سینه ها سپردند . انزوای کاخ ، ترازیدی شکست امیدهارا به حماسه ایکه خون تازه ونفسهای وارسته به آزادگان میبخشید عوض کرد .

زمان افسانهٔ هیجان انگیزخنده ها وگریه ها ، گرمی ها و سردی ها،شادی‌ها و غمهای کاخ‌باشکوه را تکمیل نمود و آنرا به ما سپرد . بازیگران بیرحم این روزگار دل کاخ امید ها را از بسته های سمنت ، از آهن های زنگ زده و دوسیه های سیاه انباشتند .

(ص ٤)

پته مینه

دپسرلی وږمی لکه زړه‌سوانده مور ، د دښتو د شنیلیو په څنو ورو ورو ګوتی تیرولی. یوه سپینه وریځ د نیلی آسمان په سمندرکی دسپوږمۍ تر پلو شولاندی لکه دبلورو بیړۍ دځنځیری غرونو دپاسه دلویدیځ افق خواته بهیدله. دکتهواز شګلنو او پراخو ډاګو کښی دکوچنیانو توری کیږدۍ پلنی شوی وی اود هغوی دغلی محیط چوپیا به کله کله دسپیو غپا ماتوله. په همداسی یوه شپه کی، هالته لری، ددښتو په وروستی څنډه کی،دبرینو غرونو لمنی ته ، دخانانو دبرجوری کلا تر مخ، مست اتڼونه روان وو.

دخیږی دتیرانو دناکرارو لمبو وړانګی دکلا په برجونواو چمبر داسی خوځیدی، لکه دمینی مشتعل هوسونه چه دبی صبره عاشق په مغزو کی ځپی وهی او پر هر شی وردانګی .

دخنداوو کتهار، دډلونو مستی او د اتڼ جوش دورابانو زړونه تاوده کړی‌وو. مغرور زوم اودولتمن خسر بر سرپه وریښمینوبالښتونو ځنګونه وهلی وو او داسی پخپله خوشالتیا کی ورك وو چه خپلو بیواکه ،او سپکو غورځو پرځو ته‌یی پام نشو کولای.

په مریو پوښلی ډك چلمان ښکته پورته ځغلیدل، دپیالو او چاینکو شرنګی خورو، شلمه دار وریښمین لنګوټی او زرین واسکټونه داتڼ دمیدان لمبوته بریښیدل .

دټوپکو ډزو او داسونو شپیکی، دخانانو واده ته تر هر واده زیات درښنت ورکړی‌وو. خوښی په‌ټولو وزر خواره کړی‌وو بیا په تیره په زلمیانو چه پر له پسی نڅیدل- خو هلته یو داسی زلمی زړه هم و چه دغمونو وریځی تری را تاو شوی وی اودخپل ناکام هوس د حسرت په لمبو کی سوځیده. دوو سترګو اوښکی تویولی او پدی اوښکوباندی دشپی تیاری اود برجونو سیورو پرده اچوله. دی غمجن زړه او ویرجنو سترګو، دداسی یو مزدور، د ناکام عشق ترازیدی غږ وله چه دولس کاله یی دخانانو په دروازه کی، بی‌مزده خدمت کړی‌وو .

دده توره، دده خدمت، دده ښه ځوانی او روغ صورت ګرد سره ددی مینی تر خامی تمی جار شوی وو . ده ګمان کاوه چه د خانانو زړونه به‌هم دده دزړه په‌خیر وفادار،مهربان اوله عاطفی ډك وی، مگر اوس له دولسو کلو وروسته پوه شویدی چه په خطا تللی‌وو. هیڅکله د خانانو او مزدورانو اخلاق یو بل ته نه ی ورته .

هغه سخاوت او مینه چه د یو مزدور په کړو کی په طبیعی توګه موجود دی، هیڅ خان‌یی نلری اونه‌یی لرلی‌شی. دمزدورانو او خانانو تر مینځ هیڅ وړ تړون نشته دی، یوازی دراکړی او ورکړی عمل دی چه دادوه یی سره یوځای کړیدی. مزدور په دائمی توګه خان ته دخپلو حولو محصول ورکوی اوخان تل‌ترتله دمزدور دکار دثمرا تو غلا کوی. همدا دائمی سخاوت او دائمی غلاده چه دوی یی سره‌یوځای‌کړیدی. د«پیرك» ټولی هیلی له خاورو سره

* * *

برابری شوی وی، لکه لیونی دبرجونو په سیوروکی ننووت او پټیده مگر دغمونو له تیزو سترګو څخه یی خلاصون نه‌و. او ښکی یی تویولی خو زړه یی نه تشیده تنهی‌یی خلاصولی اودمه یی نه‌جوړیده. انسان له هرڅه نه تښتیدای شی مگر له خپلو عواطفو او احساس څخه دتیښتی لوری نلری. خلکوخپل اتڼ واهه او ډلونوته خرخیدلی . هیڅوك دپیرك دکوګل‌په لمبو نه‌وخبر نوځکه یی داکوشش ونکړ چه دده له ډوب شوی زړه او ناکامو هیلو سره مرسته‌وکړی‌اوڅه نه‌څه دیوی شیبی لپاره‌یی‌داوښکو ستومانه کاروان تم کاندی .

* * *

دخانانو درنه کلا لکه سمندری بیړی دشپی په څپو کی ورو ورو دسهار ساحل ته نیږدی کیدله مگر مزدوران نه پوهیدل چه دا بیړی به ددوی یو دردمن او فداکار ملګری ډوب کړی.

سهار را ورسیده او سپوږمی دتورو لغړو غرونو شا ته ونښوییده. ډولونه غلی شول او اتڼ ودریده. دشپی دوروستی شیبی سړی‌سیلی دسپیده چاود زیری خورکړ. مشر خان کلاته را ستون شو او په «پیرك» یی نادی کړی، مگر هغه ځواب ور نکړ.

میاشتی واوښتی او کلونه تیر شول خو خلك و نه پوهیدل چه هغه وفادار مزدور څه شو اوچیری لاړ! یواځی ددښتو ځوځانو اووحشی بوټو دهغه ساندی اوریدلی وی اوپه لنډ مستقبل کی به یې‌دنوی نسل زلمیان هم واوری اوپی پوه به شی.

سپنتا

از (ص اول)

درباره اعلامیه حقوق بشر

- درمواد هشتم ودهم راجع به «محاکم ملی‌صالحه» و «محکمهٔ‌مستقل و بیطرفی» تذکار رفته .

سوال میشود که : آیا درکشور ما محاکم ملی ، صالح ومستقل وبی طرف وجود دارد ؟

اگر کسی چنین‌ادعائی دارد آنرا برای ما نشان بدهد !

- «مادهٔ نهم - احدی نمیتواند خود سرانه توقیف ، حبس یاتبعید بشود .» .

سوال : آیا هم اکنون صد ها انسان هموطن اعم از کار گران ، دهقانان و روشنفکران و غیره بصورت خودسرانه در مرکزواطراف (ولایات) در توقیف بسر نمیبرند؟

- در مادهٔ دوازدهم از زندگی خانوادگی واقامتگاه‌دفاع شده‌است.

سوال میشود : آیا هر روز متنفذین و مرتجعین در دهات ، خانواده های دهقانان‌زحمتکش‌کشور را مورد تجاوز قرار نمیدهند ؟

- در مادهٔ شانزدهم - از حقوق مساوی زن وشوهر دفاع گردیده است و در فقرهٔ دوم مادهٔ مذکور گفته میشود که : « (٢) ازدواج باید با رضائیت کامل و آزادانه‌زن ومرد واقع شود ».

سوال میشود که : آیا هزاران صحنه دلخراش و رنج آور ناشی از ازدواج اجباری وستمگری‌بالای زن ، در کشور ما وجودندارد ؟

-«مادهٔ نزدهم - هر کس حق آزادی عقیده وبیان‌دارد وحق‌مزبور شامل آنست که از داشتن عقاید خود بیم واضطرابی نداشته باشد و در کسب اطلاعات وافکار و در اخذ وانتشار آن به تمام وسایل ممکن و بدون ملاحظات مرزی‌آزاد باشد ».

سوال: آیا طبق مادهٔ هجدهم ومادهٔ نزدهم فوق مردم کشورماز این حق ازادی فکر،بیان،وجدان‌وعقیده بر خوردار استند ؟ آیامردم ما از اظهار عقاید آزاد بیم واضطراب کشنده‌ئی ندارند ؟آیا وجدان‌و فکر مردم تحت‌پنجه‌های‌بی رحم استبداد وارتجاع مختنق نیست ؟

(در بارهٔ مواد دیگر این اعلامیهٔ جهانی در شمارهٔ آینده صحبت خواهم کرد).